

MOZES

I

De Hebreërs zijn aan het werken. Egyptische opzichters staan erbij en slaan af en toe met een zweep. Dan is er gekerm en gekreun.

Mozes komt op. Hij gaat tussen de Hebreërs, die hem eerbiedig groeten. Ook de Egyptenaren groeten hem.

Een Egyptische opzichter wil een Hebreër slaan, Mozes houdt hem tegen. Strijdend verdwijnen Mozes en de opzichter.

De Hebreëren gaan verder met hun werk. Maar er wordt nu meer gefluisterd. (rabarber). Er is een opgewonden sfeer.

Als Mozes weer opkomt wordt er drukker gefluisterd.

Twee Hebreërs krijgen ruzie en gaan op de vuist.

Mozes komt tussenbeide en haalt de ruziemakers uit elkaar. Maar die keren zich nu tegen Mozes.

Issakar *spuwt op de grond voor de voeten van Mozes, spottend :*
Mozes,
De grote vredebrenger !

Ben Eeuwige vrede.

Issakar Zeg op, Mozes,
Ga je ons nu ook straffen ?

Ben Wie heeft je aangesteld
Om baas te spelen over ons ?

Issakar Als wij willen vechten, Mozes,
Dan doen wij dat.
En daar heb jij niets mee te maken.

Ben Scheer je weg !

Issakar Ga terug naar je vader,
En moei u met uw eigen zaken.
Laat ons, Hebreërs, met rust.

Mozes Maar ik ben ook een man uit jullie volk.
Ik ben Hebreër !

Issakar Dat kan je wel beweren !

Ben Jij bent Egyptenaar,
Kleinzoon van Farao.

Issakar Heeft Farao niets meer om je bezig te houden ?
 Kom je daarom bij ons ?
 Laat ons met rust !

Mozes Luister,
 Ik ben Hebreëer.
 Ik ben geboren in dit volk.
 Mijn moeder was Jochewed,
 Mijn zus is Mirjam.
 Jullie kennen haar.

Ben Zeker, wij kennen haar,
 en wij kennen ook het verhaal
 van je geboorte.
 Hoe je, pasgeboren, werd gered
 en in een mandje op de Nijl gezet.
 Hoe de dochter van Farao zich over je ontfermde
 en je terugbracht naar je moeder.

Issakar Maar toen je groot genoeg was,
 toen ben je in het paleis van farao opgevoed.
 Daardoor ben jij Egyptenaar.
 Zie naar je kleding, Mozes.
 Hoor je taal !
 Jij bent Egyptenaar !
 Niet langer iemand van ons volk.

Ben Je bent een verrader !

Issakar Een moordenaar !
 We weten best wat je met die opzichter hebt gedaan.
 Dood is hij.

Ben Begraven heb je hem.

Issakar En je dacht dat niemand het zag.
 Maar IK zag het.

Ben En wat ga je nu met ons doen ?

Issakar Hetzelfde als met die Egyptenaar ?
 Ga je ons ook doodslaan ?
 En begraven ?

Ben Ga weg, Mozes,
 Wij hebben uw hulp niet nodig,
 We zullen wel voor onszelf zorgen.

Issakar Niemand heeft u
 tot heer en meester over ons aangesteld.
 Alleen Farao heeft macht over ons,
 hij zal over ons oordelen.

Muziek

Farao komt op, voorafgegaan door enkele dienaren.

Farao komt van rechts op, Mozes gaat links op het podium, vooraan en blijft daar staan.

Dienaren Farao,
Hem zij leven, gezondheid, kracht !

Allen Farao,
Zij leven, gezondheid, kracht !

Issakar Farao,
U zij leven, gezondheid, kracht !

Ben Farao,
U zij leven, gezondheid, kracht !

Farao Sta op en spreek.

De Hebreërs spreken tegen de Egyptische dienaar, die alles woordelijk herhaalt voor de Farao.

Issakar Mozes kwam uit de weelderige tuinen van Farao

Dienaar Mozes kwam uit de weelderige tuinen van Farao

Issakar Hij kwam naar ons, 't Hebreeuwse volk.

Dienaar Hij kwam naar hen, 't Hebreeuwse volk.

Issakar Hij noemt zich een man van ons volk.

Dienaar Hij noemt zich een man van zijn volk.

Issakar Hij stelt zich aan als rechter.

Dienaar Hij stelt zich aan als rechter.

Issakar Als heer en meester.

Dienaar Als heer en meester.

Issakar Hij verheft zich als de machtige

Dienaar Hij verheft zich als de machtige,

Issakar Als heer over leven en dood

Dienaar Als heer over leven of dood.

Issakar Hij is aanmatigend, hoogmoedig,

Dienaar Hij is aanmatigend, hoogmoedig,

Issakar En stelt zich in de plaats

Dienaar En stelt zich in de plaats

Issakar Van Farao,
Hem zij leven, gezondheid, kracht !

Dienaar Van Farao,
Hem zij

Ben En hij doodde ...

Farao Zwijg !

Dienaar ... leven, gezondheid, kr...

Farao Wie doodde hij ?

Ben Farao, U zij leven ...

Farao Wie doodde hij ?
Spreek !

Ben Hij doodde een van uw

Issakar Een van uw opzichters,
Heer Farao, U zij leven, gezondheid, kracht !

Dienaar Hij doodde een van uw ...
Een van uw opzichters,
Heer Farao, U zij leve

Farao Wie doodde hij ?

Issakar en ben Een van uw opzichters,
Heer Farao, U zij ...

Dienaar Een van uw opzi.....

Farao Zwijg !
Ik heb het verstaan !
Nooit gaf ik Mozes de macht
om te heersen over leven en dood.
Slechts één komt dit toe :
Mij !
Laat Mozes voor mij verschijnen !

Mozes vlucht weg. Dienaren gaan achter hem aan, maar keren zonder Mozes terug.

Dienaar Hij vluchtte, Heer Farao,
U zij leven, gezondheid, kracht

Farao Waar hij ook zal gaan
 in het land van Egypte :
 nergens zal hij veilig zijn,
 voor de straf die hem toekomt.
 Sterven zal hij,
 Sterven moet Mozes,
 Om de misdaad die hij beging.

Muziek

Farao gaat weg.

De dienaren voorop, het volk volgt.

II

Op het podium staat een put.

Mozes komt bij de put en zet zich neer.

Mozes Weggejaagd als een hond,
 Uit mijn eigen land,
 Door Farao zelf,
 Aan wie ik mijn leven te danken heb,
 maar die mij nu zoekt,
 om mij te doden,
 als straf voor wat ik heb gedaan.
 En toch,
 Ik wilde alleen maar goed doen,
 En de mensen van mijn volk
 behoeden en beschermen.
 Ondank is des werelds loon.

Drie herders komen op. Zij hebben enkele schapen bij en een hond.

De hond loopt voorop naar Mozes. Hij gromt en grolt en blaft en bijt. De herders blijven eerst afzijdig staan. Micha is een goedmoedige man, die snel iemand vertrouwt. Hosea is uit op roof en Sirach heeft vooral schrik.

Micha Wie is die man ?

Hosea Het is een vreemdeling
 Aan zijn kleren kan je zien
 Dat hij uit Egypte komt.

Sirach Heeft hij goed of kwaad in de zin ?

Hosea Hij is van rijke afkomst.

Sirach Een dief !

Micha Misschien is hij verdwaald ?

Sirach Een moordenaar is het !
 Houdt uw messen klaar,
 Wij laten ons niet doen.

Hosea Misschien heeft hij een goedgevulde beurs !
 Kom op, we overvallen hem,
 Zijn goud zal gauw 't onze zijn !

Micha Hij ziet er niet gevaarlijk uit.

Hosea Maar wij wel !
 Dat geld is voor ons !

Sirach Voorzichtig,
 Misschien is hij niet alleen.

Micha Zie, de hond gaat liggen.

Sirach Hij heeft hem betoverd !
 Weg wezen !
 Past op !

Hosea En toch zou ik zijn beurs
 graag in handen krijgen.
 Kom op we wagen het erop.

Micha Kijk, de vreemdeling gaat zitten,
 Hij streelt de hond.

Sirach Hij probeert ons dichterbij te lokken!

Hosea Laten we doen
 Alsof we hem gastvrij ontvangen,
 en dan ...

Micha En dan niets.
 We zullen hem ontvangen
 zoals het eerlijke herders betaamt.

Sirach Past toch maar op.
 Ik vertrouw het nog niet.

Micha Ik zal voorop gaan.
 Volg me.

 Gegroet, vreemdeling,
 Zeg ons, wie u bent,
 Wie is uw vader
 En wat is uw geboortestad ?

Hosea En ben je rijk ?

Sirach En heb je de hond betoverd ?

Mozes Tovermacht heb ik niet,
 En rijk ben ik niet meer.
 Mijn naam is Mozes.

Micha Mozes ?
Wat betekent dat ?

Mozes Mozes wil zeggen :
“Uit het water gered”.

Micha Waarom heet je zo ?

Mozes Ik zal jullie vertellen
wie ik ben en vanwaar ik kom,
maar vertel mij eerst,
van wie is dit land ?

Micha Dit is het land Midjan,
Waarover koning Jitro heerst.
Hij is rechtvaardig
en godvrezend.

Mozes Ik kom uit Egypte.

Hosea Ik wist het, ik wist het !

Mozes Maar ik ben geen Egyptenaar.
Ik ben een kind uit het volk van Israël,
dat in slavernij leeft ...

Hosea Een slaaf, een slaaf !

Mozes in het land van Gosen
in Egypte.

Hosea Maar hoe kom je aan die rijke kleren ?
Gestolen zeker ? En dan gevlucht ?

Mozes Niet gestolen,
wel gevlucht.
Maar luister,
Ik zal alles vertellen.
In de tijd toen ik geboren werd,
liet Farao alle pasgeboren jongens van mijn volk doden.
Mijn moeder verborg mij
en legde mij in een rieten mandje
en zette het op het water van de Nijl.
Farao’s dochter vond me
en liet me opvoeden door mijn moeder,
zonder te weten dat het mijn moeder was.
Toen ik groot werd,
kwam ik bij Farao
en leefde in zijn paleis.
Maar toen ik zag
hoe mijn volk verdrukt werd
en slavenarbeid moest verrichten
voor Farao,
keerde ik mij tegen Farao.
Per ongeluk doodde ik een Egyptische opzichter,
en moest ik het land verlaten.

Micha Een wonderlijk verhaal.

Hosea Als het maar de waarheid is ?

Sirach Wat kom je hier zoeken ?

Mozes Wees gastvrij
en geef mij een onderkomen.
Ik kan schapen hoeden,
en geiten melken.

Hosea En brood en kaas eten,
en melk drinken.
We horen je al komen.
We hebben amper genoeg voor onszelf,
en dan zouden we het nog moeten delen,
met een vreemdeling nog wel.
Kan je betalen ?

Mozes Al wat ik bezit
is wat je kan zien.
Meer heb ik niet.

Hosea Armoedzaaiers kunnen we hier niet gebruiken.

Micha Maar we zullen alles wat we hebben met je delen.

Hosea Geen sprake van !
Niets krijgt hij !

Micha Gastvrijheid is een heilige plicht.

Hosea Ja, met slagen op je gezicht !
Niks krijgt hij van mij.

Micha Ik geef hem wat hij nodig heeft.
Hier, een stuk brood.

Hosea Geef hier,
dat brood is van mij !

*De twee herders vechten voor het stuk brood. De hond komt er tussen en hapt het brood weg en gaat ermee lopen. De derde herder gaat achter de hond aan, gooit zich op de hond en pakt het brood weer af. Mozes heeft intussen de twee vechtenden gescheiden. De derde herder geeft hem het stuk brood. Mozes breekt het brood en geeft elke herder een stuk. De herders eten en drinken (scheppen water uit de put, en laten ook de hond en de schapen drinken).
Zang. De 7 dochters van Jitro naderen de waterput. Als zij bij de waterput komen springen de herders recht.*

Hosea Halt, geen stap verder !

Sirach Waag het niet dichterbij te komen.

Sippora Wij komen in vrede.

Micha Vrede zij ook met u.

Putiël Laat ons bij de waterput.

Micha Die put is van ons.

Reguël Wij willen onze schapen te drinken kunnen geven.

Micha Geen vrouw zal de waterput naderen.
Hij is van de herders van Midjan

Reoeël Wij willen zelf ook wat water drinken.

Sirach Geen denken aan.

Hosea Dit is onze waterput.

Keni Die put is voor allen die hier hun kudde weiden.

Sirach Maar dan alleen ónze kudde.

Heber De avond valt.
We kunnen met de schapen niet verder.
Laat ons water scheppen voor de arme schapen.

Sirach Er is niet genoeg voor uw en onze schapen.

Hobab In deze put is altijd water.
Laat ons door en geef ons water.

Hosea Geen sprake van.

Sirach Vandaag niet, morgen niet.

Dochters Laat ons door !

Hosea Over mijn lijk !

Sirach Scheer u weg.

Hosea Ik laat de hond op u los!
Pak ze ! Pak ze !

De hond springt tussen de dochters van Jitro. Maar Mozes komt naar hem toe en streekt hem over de kop. De hond wordt heel mak en volgt Mozes.

Mozes Komt bij de waterput
En lest uw dorst
en geeft uw schapen
zoveel zij nodig hebben.

Mozes houdt met zijn staf de herders tegen. De dochters van Jitro drinken. Dan gaan ze weg. De herders richten zich nu tegen Mozes en verjagen hem van de bron.

Micha Wij waren gastvrij voor u

Hosea Maar jij bent een ondankbare hond.

Sirach Ga weg !

III

Het podium is leeg, behalve één troon. Daarop zit Jitro.

De 7 dochters van Jitro komen bij hem. Zij groeten en zetten zich om Jitro.

Jitro De dag is nog niet ten einde,
 en jullie zijn al terug.
 Hebben de schapen genoeg gegeten?
 En hebben ze gedronken ?

Sippora De schapen kregen alles wat zij nodig hebben.

Jitro Vertel me dan
 hoe het komt
 dat jullie vanavond
 zoveel vroeger thuisgekomen zijn.

Sippora Er waren herders bij de bron.

Putiël Ze wilden ons geen water geven.

Reguël Maar er was een vreemdeling,

Reoeël Uit Egypte,

Keni Die de herders verjoeg,

Heber Hij gaf ons van het water

Hobab En wij lesten onze dorst

Sippora En die van de schapen.

Jitro Wie is die man?
 Een Egyptenaar ?

Sippora Aan zijn kleding te zien,
 En zijn taal te horen
 kwam hij uit Egypte.

Jitro Wij moeten hem danken voor zijn goedheid.
 Gaat naar hem toe,
 Breng hem bij mij,
 zodat ik hem
 op waardige wijze
 dank kan zeggen.
 Opdat ik hem
 aan onze tafel kan vragen
 en hij samen met ons
 het avondmaal kan eten.

De dochters van Jitro gaan weg en komen even later terug met Mozes.

Mozes knielt neer voor Jitro.

Jitro zegent Mozes.

Jitro Gezegend ben je, vreemdeling
 Om je goedheid.
 Als dank voor wat je hebt gedaan,
 vraag ik je :
 aanvaard onze gastvrijheid,
 blijf bij ons
 en zet u aan mijn tafel neer.
 Deel met ons het brood,
 drink met ons de wijn.
 Al wat van mij is,
 zal ook het uwe zijn.

Mozes Als vluchteling ben ik uit Egypte gekomen.
 Maar hier, bij U
 Jitro,
 koning van Midjan,
 word ik als gast ontvangen.
 Eeuwig zal ik u
 dankbaar zijn.

Jitro Ik ben het die dankbaar moet zijn.
 Want jij behoedde mijn dochters,
 en schonk hen het koele,
 verfrissende water.

Kom Sippora.

 Als dank voor wat je hebt gedaan,
 vreemdeling,
 schenk ik je mijn dochter
 tot vrouw.
 Laat deze avond
 een avond van feest zijn.
 Laat ons God danken,
 want hij zond een man uit Egypte,
 wiens goedheid
 geen grenzen kent.
 Voortaan zal jij
 mijn kudde hoeden.

Muziek.

Dienaren brengen brood en wijn.

Dans van de 7 dochters van Jitro.

IV

Op het podium staat een braamstruik. Mozes komt op met de schapen. Hij trekt rond en zet zich links vooraan neer. De schapen gaan rond hem liggen. Mozes neemt een fluit en speelt. De melodie wordt in de verte overgenomen door een andere herder. Ze spelen in vraag en antwoord. De andere herders komen na een tijd op. Ze herkennen Mozes. De hond loopt naar Mozes en gaat bij hem liggen.

Micha Het is die Egyptenaar !

Sirach Maken dat we wegkomen !

Hosea Nee,
 onze hond is bij hem.

Mozes Vreest niet, herders,
 Ik kom in vrede.

Mozes staat recht en groet de herders.

Ze zetten zich samen neer. Ze drinken. Ze vertellen verhalen.

Micha vertelt het verhaal van Jabal, de stamvader van de nomaden en veefokkers.

Hosea vertelt het verhaal van Toebal-Kaïn, de eerste smid.

Sirach vertelt het verhaal van Joebal, de eerste fluitspeler. Ze dansen

Micha In het begin der tijden,
 toen god de wereld pas had geschapen,
 en Adam en Eva
 uit het paradijs waren gejaagd,
 toen leefde Kaïn, de zoon van Adam.
 Hij had zijn broer Abel,
 met het kaaksbeen van een ezel
 doodgeslagen
 en daarom werd hij
 de wildernis in gejaagd.
 Kaïn had drie zonen :
 de oudste heette Jabal.
 Jabal was een zwerver,
 hij kon nooit lang stilzitten.
 Daarom trok hij langs rotsen en bergen,
 langs weilanden en wouden,
 langs beken en rivieren.
 Op een dag zag hij een kudde schapen,
 die leefde in het wild.
 Jabal volgde de schapen,
 en leste zijn dorst
 met hun melk.
 Hij at met hen
 de wilde knollen en wortelen.

Zo werd hij de eerste schaapherder
van de hele wereld.

Hosea De tweede zoon van Kaïn
heette Toebal-Kaïn.
Hij hield van de bergen
van rotsen en heuvels,
en vond er de glinsterende
en blinkende stenen.
Op een dag
stookte hij een vuur,
zo hard en hevig
dat de bruinige rotsen smolten.
Toen hij de volgende dag terugkwam,
vond hij glinsterend metaal :
het ijzer.
Hij sloeg het met de hamer
en klopte zo lang,
tot het glad en blinkend werd,
en scherp als een mes.
Van die dag af
smolt hij het ijzer uit de rotsen,
en smeedde het
tot ploegen en zwaarden.
Hij was de eerste smid
van de hele wereld,
en alle smeden hebben het vak
van hem geleerd.

Sirach En Joebal was de jongste zoon van Kaïn.
Hij hield niet van zwerven,
maar bleef aan de zijde van zijn moeder
en hielp haar
waar hij maar kon.
Hij schepte voor haar
het frisse water
uit de koele rivier.
Daar zat hij eens
aan de stille waterkant
en hoorde de wind
in het ruisende riet.
Hij sneed een rietstengel
en blies erop,
en zie,
het riet gaf hoge zachte tonen,
en bekoorde allen
die het hoorden.
Zo werd Joebal de eerste mens op aarde
die de fluit kon bespelen.
En allen die na hem kwamen,
hebben die kunst van hem geleerd.

*De herders nemen afscheid van Mozes.
Mozes speelt fluit, in de verte antwoordt de andere herder op de fluit. Dan is het stil.*

*Mozes wandelt rond op het podium.
Dan opeens donder en bliksem.
Het braambos staat in brand en de stem van God is te horen.*

God Mozes,
 Mozes !
 Kom niet dichterbij !

Doe de schoenen van je voeten,
want de plaats waar je staat
is heilige grond.

Ik ben de God van uw volk,
de God van Abraham,
de God van Isaäk
de God van Jakob.
Ik ben uw God.

Ik heb de ellende
van mijn volk
in Egypte gezien.
Ik hoor de noodkreet
van mijn volk.
Waarachtig,
het lijden van mijn volk
is mij bekend.
Daarom ben ik neergedaald
uit de hoogte der hemelen,
om mijn volk te verlossen
uit de hand van Egypte.
Ik zal het leiden
naar een mooi
en uitgestrekt land,
het land dat overvloed
van melk en honing.
Het is het land van Kanaän,
Ik heb gezien
hoe Egypte
mijn volk verdrukt.
Welaan dan,
Mozes,
ga naar Farao
en zeg hem :
Laat het volk van Israël
uit Egypte vertrekken.
En Gij
moet mijn volk
uit Egypte leiden.

Mozes Ik ben niet waard
 tot Farao te gaan.
 Ik ben niet waard
 om het volk uit Egypte te leiden.

God
Mozes,
Ik ben met u.
Ga naar Farao,
en leid het volk
van Israël
naar deze berg,
want dit is de berg van God,
en hier zult gij
en het hele volk
een offer brengen
aan uw God.

Mozes
Als ik naar het volk van Israël ga
en zeg dat de God van hun vaders
mij heeft gezonden,
dan zullen zij vragen :
Hoe is zijn naam ?

God
Ik ben : “Ik ben”.
Zeg aan mijn volk :
“Ik ben” zendt mij tot u.
Hij is de God van uw volk,
de God van Abraham,
de God van Isaäk,
de God van Jakob.

Mozes,
ga nu
naar de oudsten van Israël
en zeg hen:
Jahweh,
de God van uw volk
is mij verschenen.
Hij zal u leiden
uit het land van Egypte.
U verlossen uit uw nood,
en u voeren
naar het land van Kanaän,
het land dat overvloedig
van melk en honing.

Ga dan
met de oudsten van Israël
naar Farao
en zeg hem :
“Jahweh,
de God van Israël
is ons verschenen.
Wij moeten de woestijn in gaan,
drie dagreizen ver,
om aan Jahweh
een offer te brengen.

Maar Farao
zal u slechts laten vertrekken
als hij daartoe gedwongen wordt.
Daarom zal ik Egypte pijnigen,
ik zal het treffen
met vloeken en plagen.
Dan zal Farao u laten gaan.
Laat het volk van Israël
dan naar de Egyptenaren gaan,
en laat hen eisen te geven
hun zilveren en gouden sieraden,
en kostbare klederen,
want gij zult niet
met lege handen
voor uw God verschijnen.

Mozes Maar het volk zal mij niet geloven,
de mensen zullen niet naar me luisteren.
Ze zullen zeggen :
“Jahweh is u niet verschenen !”

God Wat draagt gij in uw hand ?

Mozes Een staf

God Werp hem op de grond !

Mozes Een slang !
Mijn staf is een slang !

God Steek uw hand uit,
grijp haar bij de staart !

Houd uw hand op uw borst,
Toon ze mij !

Zij is als de hand van een melaatse !

Houd uw hand weer op uw borst,
en laat ze weer zien !
Ze is genezen !

Ga naar de zonen van Israël,
en als zij u niet geloven,
neem dan water uit de Nijl,
giet het uit en zie :
het water zal in bloed veranderen.
Dan zullen hun ogen open gaan
en u geloven.

Mozes Maar hoe moet ik
 alles aan het volk
 en Farao uitleggen ?
 Ik ben niet zo vlot in het spreken,
 Ik struikel over mijn woorden.
 Zo was het vroeger al,
 en zo is het nu nog altijd.

God Wie heeft de mens een mond gegeven ?
 Wie maakt hem stom of blind ?
 Ik, Jahweh, uw God.
 Ga naar het volk, Mozes
 en doe wat ik u vraag.
 Ik zal bij u zijn
 en u ingeven
 wat gij moet zeggen.

Mozes Toch heb ik liever
 dat U iemand anders
 naar het volk stuurt.

God Uw broer Aäron
 zal bij u zijn.
 Hij is al onderweg naar u,
 en is blij om u terug te zien.
 Hij zal het woord voeren,
 en gij zult hem leiden.
 Neem uw staf mee,
 en doe de wonderen,
 zoals ik die aan u heb gedaan.

Donder. Het licht in het braambos dooft.

V

Mozes staat recht en gaat weg. Muziek. Tijdens de muziek ontmoet hij Aäron. Ze groeten elkaar heel vreugdevol. Ze doen alsof ze met elkaar spreken terwijl ze verder stappen. Ze komen vooraan links op het toneel. Het volk komt op (alle beschikbare kinderen). De mensen komen bij Mozes en beginnen tegen hem te roepen (maar maken geen geluid, uit hun gebaren moet dat blijken). Mozes verandert zijn staf in een slang : ze schrikken en deinzen achteruit. Dan doet hij het wonder met zijn hand. Weer schrikgebaren bij het volk. Zo ook het wonder met het water. Tenslotte knielt het volk voor Mozes en Aäron. Mozes en Aäron gaan weg, het volk volgt. De muziek eindigt.

VI

Farao zit op zijn troon achteraan midden op het podium. Zijn tovenaars (minstens 4) staan aan weerszijden. Ze hebben allen een staf in de hand. Twee dienaren zitten bij de troon neer, aan de voeten van Farao.

De meisjes voeren een rondedans uit voor Farao.

Als de dans ten einde is komen Mozes en Aäron op en gaan links vooraan op het podium. Ze kijken naar Farao.

Telkens Mozes iets wil zeggen, overlegt hij met Aäron en die spreekt dan tegen Farao.

Aäron Jahweh, de God van Israël
vraagt u
zijn volk uit Egypte te laten gaan
naar de berg Horeb,
de heilige berg,
drie dagreizen van hier
om daar
voor het aanschijn van Jahweh
een offer te brengen.

Farao Wie is die Jahweh ?
Wie is die god,
voor wie ik het volk
van Israël
moet laten gaan ?
Ik ken geen Jahweh,
en het volk van Israël
zal niet gaan
om te offeren
aan die god.

Aäron Laat het volk vertrekken !

Farao Nooit !

Mozes en Aäron Laat het volk
tot Jahweh gaan !
Zo eist Jahweh !

Farao Werken moet dat volk.

Ga naar het volk van Israël,
en zeg
dat vanaf nu er geen stro meer
zal geleverd worden.
Voortaan moet het volk zélf
zorgen voor het stro.
Maar er moeten elke dag
evenveel stenen worden gemaakt.

Aäron Laat het volk gaan
en offeren aan Jahweh !

Farao Neen !

Het volk komt op. Protesterend.

Volk Wij werken en zwoegen,
tot 's avonds laat.
En nu wordt het werk
nog zwaarder gemaakt.
Waarom, o Farao,
hebt gij verstrengd,
De arbeid die ons nu al
tot uitputting brengt ?

Farao Omdat ge lui zijt !

Volk Onze ruggen zijn krom,
onze handen bloeden,
en toch verlangt ge meer van ons !
Waarom ?

Farao Omdat ge lui zijt !

Volk Wij worden geslagen
met zweepen en stokken.
En opgejaagd als slaven.
En toch verlangt ge meer van ons !
Waarom ?

Farao Omdat ge lui zijt !

Volk Uitgeput zijn wij
door 't werk dat we doen.
Velen zijn al gestorven.
En toch verlangt ge meer van ons !
Waarom ?

Farao Omdat ge lui zijt.

Volk Geef ons stro !

Farao Neen !

Volk Stro !

Farao Nee !

Volk Stro ! Stro ! Stro !

Farao Geen stro,
maar evenveel stenen
zult ge leveren !
Aan 't werk !

De dienaren treden op en slaan met zweepen. Het volk rent in paniek weg.

Aäron Laat het volk van Israël gaan,
zo beveelt Jahweh.

Farao Nooit zal ik het volk
van Israël
uit Egypte laten gaan.

Aäron Als gij het volk van Israël
niet laat gaan
om te offeren aan God,
zal Jahweh u straffen.
Jahweh zal met wonderen
zijn macht tonen.

Mozes komt naar voor en werpt zijn stok voor Farao.

Farao schrikt, de dienaren en tovenaars ook. Mozes raapt de stok weer op.

Tovenaars Een slang !
Dat kunnen wij ook.

*De tovenaars werpen hun stokken neer en het worden slangen. Ze rapen ze op en het zijn weer
stokken.*

Zo gebeurt ook het wonder met de hand en het wonder van het water dat in bloed verandert.

Tovenaars Melaats !
Dat kunnen wij ook.

Tovenaars Bloed !
Dat kunnen wij ook.

Aäron Jahweh zal u, Farao,
en het hele land van Egypte
met zijn wonderen straffen
om uw hardvochtigheid.
Maar het volk van Israël
zal hij sparen.

Mozes Dat de Nijl in bloed verandert,
dat de vissen sterven,
dat het water stinkt
en ondrinkbaar wordt !

Egyptenaar O Farao,
U zij leven, gezondheid, kracht.
Het water van de Nijl is bloed
en stinkt.
Al de vissen zijn gestorven.
Het water is ondrinkbaar.
Wij sterven van de dorst.

Aäron Laat het volk van Israël
Uit Egypte gaan.

Farao Nee !

Mozes	Dat er kikkers over het land komen, ontelbaar vele. Dat ze uit de Nijl komen, uit plassen en rivieren.
Egyptenaar	O Farao, U zij leven, gezondheid, kracht. Uit de Nijl kwamen kikkers, duizenden achtereen. Ze zitten overal, op 't veld, in huis, in 't bed en op de tafel. Zij zitten in het brood en alles wordt oneetbaar.
Aäron	Laat het volk van Israël uit Egypte gaan.
Farao	Nee !
Mozes	Dat er muggen over het land zwermen. Dat ze steken al wat leeft : dieren en mensen.
Egyptenaar	O Farao, U zij leven, gezondheid, kracht. Het land wordt geteisterd door muggen in donkere zwermen komen zij op. Zij steken overal, op armen en benen, op 't hoofd en in de nek en niemand kan de slaap nog vatten. En 't jeukt ook overal.
Aäron	Laat het volk van Israël uit Egypte gaan.
Farao	Nee !
Mozes	Dat er vliegen over het land komen, steekvliegen en horzels, en dikke dazen en plakvliegen.
Egyptenaar	O Farao, U zij leven, gezondheid, kracht. Het land is vergeven van vliegen, Steekvliegen en horzels en dikke dazen en plakvliegen. Ze zitten overal, in neuzen en in ogen en op het brood dat wij eten.
Aäron	Laat het volk van Israël uit Egypte gaan.

Farao	Nee !
Mozes	Dat er pest over het land komt en alle dieren treft, in weide en in stallen, en alle beesten op het veld.
Egyptenaar	O Farao, U zij leven, gezondheid, kracht. De schapen en de geiten, de koeien in de weide, de paarden op de akkers, de kamelen en de ezels, ze sterven aan de pest, hun lijken liggen overal en 't vlees is niet te eten.
Aäron	Laat het volk van Israël uit Egypte gaan.
Farao	Nee !
Mozes	Dat de mensen lijden aan pest en zweren En zwarte builen en stinkende wonden
Egyptenaar	O Farao, U zij leven, gezondheid, kracht. De mensen zijn ten einde raad, ze zijn bedekt met zwarte zweren, de stank van etter verpest de lucht. Het is niet uit te houden. En ieder lijdt met vreselijke wonden. Heel Egypte is verpest !
Aäron	Laat het volk van Israël uit Egypte gaan.
Farao	Nee !
Mozes	Dat de wolken de hemel verduisteren en hagelbollen de aarde slaan. Dat alles wat nog buiten is, onder hagel mag vergaan !

Egyptenaar O Farao,
 U zij leven, gezondheid, kracht.
 De hagelbollen vielen uit de hemel,
 ze waren dik als eieren.
 En al het vee dat buiten was
 en mensen ook en kinderen
 Ze stierven allen,
 getroffen door de hagel.
 En alles wat op aarde was,
 is door de witte hagelstenen,
 bedekt en ook verwoest.

Aäron Laat het volk van Israël
 uit Egypte gaan.

Farao Nee !

Mozes Dat er sprinkhanen komen,
 miljoenen en miljarden.
 En al wat eetbaar is op 't veld
 verslinden
 Zodat de oogst verloren gaat.

Egyptenaar O Farao,
 U zij leven, gezondheid, kracht.
 De zwermen sprinkhanen daalden neer
 en knaagden alles stuk
 Het graan dat op de velden stond,
 het fruit ook aan de bomen,
 en zelfs het groene jonge gras.
 Nu is er niets meer om te eten
 Het hele volk is in nood,
 het sterft weldra de hongerdood.

Aäron Laat het volk van Israël
 uit Egypte gaan.

Farao Nee !

Mozes Dat de aarde verduistert,
 het zonlicht verdwijnt.
 Geen licht van maan en sterren,
 nog op de wereld schijnt.
 Laat het nacht zijn alle dagen.
 Voor al wie in Egypte woont.
 Maar laat de kinderen van Israël
 in heerlijk zonlicht baden.

Egyptenaar O Farao,
U zij leven, gezondheid, kracht.
Egypte leeft in donkere nacht,
wij zien niet waar we lopen.
We tasten almaar in het duister,
we lopen tegen bomen,
we vallen in de beek,
we botsen op elkander
het is geen leven meer.

Aäron Laat het volk van Israël
uit Egypte gaan.

Farao Nee !

Mozes Stuur, Jahweh, God,
de ergste aller plagen.
Laat Farao nu zien,
hoe machtig dat gij zijt.
Treed binnen in de huizen
van al wie tot Egypte hoort,
van de armste tot de rijke,
en ook bij Farao.
Laat allen dan daar sterven
die 't eerst geboren zijn.

Mozes en Aäron gaan weg. Het licht gaat uit.

De Hebreërs komen op. Ze praten opgewonden door elkaar.

Mozes en Aäron komen op. Het volk wijkt uiteen. De mensen gaan rond Mozes en Aäron staan. Die spreken het volk toe.

Op een tafel staat een zevenarmige kandelaar. Een mand met matze (joods ongedesemd brood), bekers. Achteraan op het podium liggen de mantels en de stokken.

In het midden van het podium, achteraan staat de troon van farao.

Aäron Zo spreekt Jahweh God :

Mozes Maak u klaar voor de reis.
Slacht een lam,
en bereid het voor het avondmaal.
Verwijder al de desem uit uw huizen
en eet het brood
dat ongedesemd is.
Bestrijk de deurlijst
van uw huizen
met het bloed van het lam.
Want Gods engel zal komen
en in Egypte zal hij doden,
al wie het eerst geboren is.
Maar de huizen
van Israël zal hij voorbijgaan,
want dit Pesach,
Pasen

Iedereen neemt zijn mantel en trekt die aan. Iedereen neemt dan zijn stok. Zo klaar voor de reis, lopen ze door elkaar en nemen dan een stuk matze en een beker. De Hebreëen vormen dan kleine groepen van 3 of 4 of 5, en drinken en eten. Ze doen dat ingetogen en plechtig. Het moet heel stil zijn. Het licht gaat uit. Mozes en Aäron staan vooraan links in de groep. Rechts moet er plaats zijn om farao en zijn gevolg binnen te laten komen. Het licht gaat dan weer aan en Farao en zijn gevolg komen binnen.

Farao : Groot is de macht van Jahweh
 uw God.
 Hij doodde de eerstgeborene
 mijn eigen zoon.
 Hij doodde het veulen in de stal,
 het lam op de weide,
 het kalf bij de bron,
 het kuiken in het nest.

 Ga weg, Mozes,
 en leid uw volk uit Egypte,
 dat uw God ons spaart.
 Breng hem de offers
 zoals hij het u bevolen heeft !

Mozes en Aäron gaan voorop. Het volk volgt. Alleen Farao en zijn gevolg blijven op het podium achter.

Muziek.

Iedereen komt terug op het podium en groet.